

DISCURS DEL SANT PARE BENET XVI AMB MOTIU DEL VIA CRUCIS AMB ELS JOVES

El 19 d'agost, el grup de pelegrins diocesans a la JMJ han participat en el Via Crucis, prop del Sant Pare.

En finalitzar el Via Crucis celebrat entre la Plaça de Colom i la Plaça de Cibeles a Madrid, el Papa Benet XVI va encoratjar als joves participants en la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) a no passar "de llarg davant el sofriment humà".

Tan bon punt 14 grups diferents de joves portessin la Creu per les 14 estacions o "passos" del Via Crucis que mostraren belles i monumentals imatges de diferents parts d'Espanya que solen sortir en processó per Setmana Santa, el Pontífex va agrair les reflexions de les Germanetes de la Creu.

Aquestes reflexions, va dir, "ens han facilitat endinsar-nos en el misteri de la Creu gloriosa de Crist, que conté la veritable saviesa de Déu, la que jutja el món i als qui es creuen savis".

El Via Crucis va ser acompanyat per un cor de nens i joves, així com per una orquestra i un cantant que van permetre als joves recollir-se en oració mentre la Creu avançava sent portada pels joves.

Aquesta és la traducció d'urgència del discurs del Papa.

Estimats joves:

Amb pietat i fervor hem celebrat aquest Via Crucis, acompanyant a Crist en la seva Passió i Mort. Els comentaris de les Germanetes de la Creu, que serveixen als més pobres i necessitats, ens han facilitat endinsar-nos en el misteri de la Creu gloriosa de Crist, que conté la veritable saviesa de Déu, la que jutja al món i als que es creïn savis (cf. 1Co 1,17-19). També ens ha ajudat en aquest itinerari cap al Calvari la contemplació d'aquestes extraordinàries imatges del patrimoni religiós de les diòcesis espanyoles. Són imatges on la fe i l'art s'harmonitzen per arribar al cor de l'home i convidar-lo a la conversió. Quan la mirada de la fe és neta i autèntica, la bellesa es posa al seu servei i és capaç de representar els misteris de la nostra salvació fins commoure'ns profundament i transformar el nostre cor, com va passar a Santa Teresa de Jesús en contemplar una imatge de Crist molt nafrat (cf. Llibre de la vida, 9,1).

Mentre avançàvem amb Jesús, fins arribar al cim del seu lliurament al Calvari, ens venien al cap les paraules de sant Pau: «Crist em va estimar i es va lliurar per mi» (Ga 2,20). Davant d'un amor tan desinteressat, plens d'estupor i gratitud, ens preguntem ara: Què farem nosaltres per ell? ¿Quina resposta li donarem? Sant Joan ho diu clarament: «En això hem conegut l'amor: en què ell va donar la seva vida per nosaltres. També nosaltres hem de donar la nostra vida pels germans» (1Jn 3,16). La passió de Crist ens impulsa a carregar sobre les nostres espatlles el sofriment del món, amb la certesa que Déu no és algú distant o llunyà de l'home i les seves vicissituds. Al contrari, es va fer un de nosaltres «per poder compadir Ell mateix amb l'home, de manera molt real, en carn i sang ... Per això, en cada pena humana ha entrat un que comparteix el sofrir i patir, per això es difon en cada patiment la con-solatio, el consol de l'amor participat de Déu i així apareix l'estrella de l'esperança» (Spe salvi, 39).

Estimats joves, que l'amor de Crist per nosaltres augmenti la vostra alegria i us encoratgi a estar a prop dels menys afavorits. Vosaltres, que sou molt sensibles a la idea de compartir la vida amb els altres, no passeu de llarg davant el sofriment humà, on Déu us espera perquè lliureu el millor de vosaltres mateixos: la vostra

capacitat d'estimar i de compadir. Les diverses formes de patiment que, al llarg del Via Crucis, han desfilat davant dels nostres ulls són crides del Senyor per a edificar les nostres vides seguint les seves petjades i fer de nosaltres signes del seu consol i salvació. «Patir amb l'altre, pels altres, patir per amor de la veritat i de la justícia; patir a causa de l'amor i amb la finalitat d'esdevenir una persona que estima realment, són elements fonamentals de la humanitat, la pèrdua destruiria al home mateix »(ibid.).

Que sapiguem acollir aquestes lliçons i dur-les a la pràctica. Mirem per això a Crist, penjat a l'aspere fusta, i demanem-li que ens ensenyi aquesta saviesa misteriosa de la creu, gràcies a la qual l'home viu. La creu no va ser el desenllaç d'un fracàs, sinó la manera d'expressar el lliurament amorós que arriba fins a la donació més immensa de la pròpia vida. El Pare va voler estimar als homes en l'abraçada del seu Fill crucificat per amor. La creu en la seva forma i significat representa aquest amor del Pare i de Crist als homes. Hi reconeixem la icona de l'amor suprem, on aprenem a estimar el que Déu estima i com Ell ho fa: aquesta és la Bona Nova que torna l'esperança al món.

Girem ara els nostres ulls a la Mare de Déu, que en el Calvari ens va ser lliurada com a Mare, i supliquem-li que ens sostingui amb la seva amorosa protecció en el camí de la vida, en particular quan passem per la nit del dolor, perquè assolim a mantenir-nos com Ella fermes al peu de la creu. Moltes gràcies.

